

[Automatisk tekstet av Autotekst med OpenAI Whisper V3. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Noe av det studentene ofte synes er vanskelig å få til i en oppgave, det er å drøfte på en saklig og god måte.
Hva er egentlig drøfting?

[SPEAKER_01]

Drøfting, vil jeg si, det er ikke bare en del av teksten.
Det er mer en holdning som kommer til syn gjennom alle de ulike delene av oppgaven.

[SPEAKER_00]

Dette er podcasten om akademisk skriving laget i samarbeid mellom Biblioteket ved Universitetet i Stavanger, Norduniversitet og Høyskolen i Østfold.
Jeg heter Ingeborg Marie Jensen og driver studieverksted ved Universitetsbiblioteket i Stavanger.
Og jeg har med meg Ingrid Nilsen som er førstamanensis i nordisk litteratur ved UiS.
Hva er drøfting, Ingrid?

[SPEAKER_01]

Drøfting handler om å vurdere og diskutere det du har funnet.
Enten materialet ditt er intervjuer eller observasjoner eller en spørreundersøkelse eller en tekst.
Men drøfting er også noe mer.
Det er også å vise og bygge sammenheng mellom de ulike momentene og delen i en oppgave, og det må vi jo forsøke å gjøre gjennom hele oppgaven.

[SPEAKER_00]

Ja, i nesten alle slags oppgaver i de aller fleste fag, så vil det jo være et element av analyse eller vurdering, selv om du ikke konkret blir bedt om å drøfte.
For at ingen skal være i tvil om hva du mener du ser i resultatene dine, så må du gjøre noen vurderinger og avgrensinger flere steder i oppgaven.
Sånn sett så starter jo drøftingen allerede i innledningen.
Den skjer ikke plutselig i et eget kapittel som er overskriften drøfting.
I alle delene av oppgaven vil det ligge et element av drøfting, av vurdering, av tolkning eller analyse.
Det kan være vurdering av material og metode, eller det kan være ulike forklaringer eller refleksjoner.

[SPEAKER_01]

Ja, det synes jeg er et godt poeng og et viktig poeng.
Det finnes jo mange fagspesifikke måter å drøfte på, altså ulike fag har litt ulike tradisjoner for hvordan en drøfte.
Hvis jeg skal bruke mitt fag som eksempel, så vil det i en litterær analyse være viktig å si noe overordnet om den litterære teksten i innledningen.

Altså komme med en slags vurdering og innta en drøftende holdning og vise leseren i hva slags retning du nå går.

I en diktanalyse vil du ofte innlede med å si noe generelt om diktet, som at dette diktet undrer seg over menneskets plass i universet og ender opp sånn og sånn.

Sånn at den starter gjerne med et avsnitt som er en slags mikrodisposisjon, vil jeg si, som gjør rede for et potensiale for alt den senere skal skrive.

[SPEAKER_00]

Ja, og hvis du tar et helt annet fag da, kjemi for eksempel, og skal skrive en lab-rapport, så vil jo drøftingen kanskje i større grad være knyttet til metodekapitlet, de måtene du har utført et eksperiment på, og en diskusjon av de resultatene du har kommet frem til.

Mange forbinder jo det å drøfte med å diskutere for og imot en sak, men her snakker vi om noe annet enn det.

[SPEAKER_01]

Ja, vi gjør det.

I en akademisk oppgave som en studentoppgave jo er, så vil det også være elementer av dette, for eksempel når du diskuterer en påstand en forfatter kommer med, og viser at det også finnes andre syn eller andre aspekter enn det hun eller han trekker frem som er relevante. Men ofte vil det heller være snakk om analyse og refleksjon, altså tankerekker som studenten deler med leseren for å både forklare og fortolke det materialet, eller den teorien som behandles i oppgaven.

[SPEAKER_00]

For det vi skal diskutere eller drøfte i en akademisk oppgave, Det kan jo enten være det vi kaller for emperi, altså resultatet fra observasjoner, spørreundersøkelser, eksperimenter eller intervjuer. Eller det kan være teori, det kan være skjønnlitteratur eller andre tekster, sakdokumenter, avisartikler.

[SPEAKER_01]

Ja, og uansett hva det er du skal diskutere, så vil drøftingen være din måte å forklare og tolke funnet dine på.

Du diskuterer hva som er sannsynlig at de kan bety, hva som kan være et logisk svar på din problemstilling.

Så i den grad dette er en diskusjon for og imot noe, så er det ditt eget svar på problemstillingen som er objektet for diskusjonen.

Det er ditt eget svar du skal diskutere.

Når du diskuterer så skal du begrunne det du skriver og det du gjør med teori eller annen forskning.

Og på den måten så viser du at du bygger tankene dine på det andre skrevet, om det er samme emne eller lignende emner tidligere.

[SPEAKER_00]

Vi sier jo ofte at drøftingen skal være en diskusjon mellom tre parter, altså mellom emperien, det som er materialet, med teorien, altså fagstoffet, og deg selv som forsker eller student.

Synes du det er en god beskrivelse?

[SPEAKER_01]

Ja, kanskje både ja og nei.

Teorien, altså faglitteraturen, pensum eller vitenskapelige artikler som du bruker i en oppgave,

Det er en vesentlig del av argumentasjonen din.

Når du skal argumentere for en forklaring på, eller en tolkning av dine funn, eller et svar på din problemstilling, så argumenterer du ved hjelp av det andre har forsket på og funnet ut, eller har du brukt fagbegreper eller forklaringsmodeller for forskere for å forklare funnene dine.

Hvis det ikke var for det, så hadde det jo bare blitt synsing, og det er ikke det vi utetter i akademiske oppgaver.

[SPEAKER_00]

Nei, og når du tenker på den måten der, så er det jo nesten uendelig mye en kan ta med i en drøftingsdel.

[SPEAKER_01]

Ja, det er det.

Det er nesten uendelig mye en kan ta med.

Men en god tolkning, en god oppgave vil forfølge noen av mønstrene, ser noe, men ikke alt i et materiale.

Vi kan ikke analysere eller tolke alle aspekter av et materiale, for da hadde vi aldri blitt ferdige.

Derfor må vi velge å undersøke det som er relevant og interessant for vår problemstilling, og velge bort det som er irrelevant og mindre interessant i akkurat vår sammenheng.

I en metode del så bør han derfor drøfte hva han har valgt å undersøke og hvorfor og på hva slags måte.

Og kanskje i det eldste sett også si noe om hva han har valgt bort. Hva som ikke var relevant å se på i akkurat denne sammenhengen.

[SPEAKER_00]

Ja, og nettopp det.

Det kan jo være ganske skummelt det å vise frem noen vurderinger og noen funn en har gjort.

Selv om jeg er en ganske fersk student, tenk hvis det finnes noe der som er helt opplagt seg for en sensor, men som jeg ikke ser.

[SPEAKER_01]

Ja, mange er redde for å gjøre feil, tenker at det er et mål å komme frem til et endelig svar og en lukkende konklusjon.

At oppgaven liksom skal komme i en fasit.

Men jeg tenker kanskje det er nesten omvendt.

At en god oppgave viser frem resonemanger, mulige tolkninger, mulige mønstre og liksom åpner et slags tolkningsrom.

At det er mange muligheter, men at vi har vektlagt noe av en grunn som vi viser frem og forklarer.

[SPEAKER_00]

Jeg har et par konkrete råd om noen grep som jeg kan gjøre for å få nettopp det tydelig frem i teksten.

Og det ene det er å bli skikkelig god til å henvise.

Det å skille tydelig hva som refererer til andres tanker og hva som

er dine egne tanker, ideer og argumenter.
Være nøye med å bruke kildenvísninger hver eneste gang du refererer til andres tanker og ideer.
Bruke subjekt, etternavn på forfatteren eller han eller hun.
Og bruke utsangsverber, altså de ordene som «seie», «skrive», «mener» eller «påpeke».

[SPEAKER_01]

Ja, og så er det jo det at hvis du er nøye med å vise hva andre bidrar med, så vil faktisk dine egne ideer og dine egne refleksjoner komme enda bedre til synet.

[SPEAKER_00]

Ja, ikke sant?

Et annet grep det er å knytte teksten sammen med forklarende ord, som derfor på den måten vi ser at dette kan bety, dette kan forklares med, dette viser at dermed kan det se ut som om, det er rimelig å tenke at
Dette kan ha sammenheng med, eller jeg tror og årsaker at dette kan være sånn ord.

[SPEAKER_01]

Ja, nettopp det å bruke noen egne ord for å vise vei i teksten og bygge de ulike elementene sammen, og det er jo det vi kaller for tekstbinding, altså det å vise hva du ser og fortelle det til leserne.

[SPEAKER_00]

Ja, hvis vi tenker oss da disse tre stemmene i teksten, teorien og empirien og deg selv, da kan vi jo helt forenkle seg at en drøfting kan høre som trent sånn ut.
Forskningen er viset til, sier jeg, sånn og sånn.
Min informante forteller imidlertid at...
Jeg tror det kan forklares med det og det, siden forsker B sier at mange vil sånn og sånn.

[SPEAKER_01]

Ja, og når du skriver på den måten, så viser du også frem at du ikke skal sikre.
Du ender ikke oppgaven i et endelig svar, men du viser frem et mulig resonemang.

[SPEAKER_00]

Ja, men samtidig skal vi jo være tydelige da.
Vi skal ikke være redde for å vise frem resultatene våre.
Vi skal våge å tenke litt høyt og selvstendig om hva dette kan bety.

[SPEAKER_01]

Ja, og det å ende gode spørsmål, det er nesten det beste av alt.
Altså tørre å tenke høyt, akseptere at vi ikke vet alt, akseptere at ingen vet alt, at det ikke er noen fasit.
Det som er veldig interessant og spennende med å drive med fag og vitenskap, nemlig at en utvikler kunnskap sammen i dialog med andre.

[SPEAKER_00]

Takk for at du hørte på oss.

Husk å få med deg de andre podcastene våre om akademisk skriving.

Lykke til med drøftinga!